

11. november 2005. Blue Line/Herlufsholm Minibus ved Tim Olsen mod Storstrøms Trafikselskab

Tildeling af den udbudte tjenesteydelse til en primær leverandør og en subsidiær leverandør var i strid med Tjenesteydelsesdirektivet, bl.a. fordi det ikke var angivet i udbudsbetingelserne, at tildeling ville ske således. Udbyderens senere ombytning af den primære og den subsidiære leverandør var i strid med principperne om ligebehandling og gennemsigtighed

Et trafikselskab iværksatte et offentligt udbud i henhold til Tjenesteydelsesdirektivet vedrørende tjenesteydelsen handicapkørsel. Tildelingskriteriet var det økonomisk mest fordelagtige bud på grundlag af følgende underkriterier: Pris, vognstandard og serviceniveau. I udbudsbetingelserne var angivet, at der ville blive indgået kontrakt med to virksomheder.

Efter tilbudenes indgivelse besluttede udbyderen at indgå kontrakt med to virksomheder, A og B, og kontrakter med disse virksomheder blev derefter underskrevet.

Sideløbende hermed klagede en organisation for hyrevognmænd til Konkurrencestyrelsen over udbyderens anvendelse af en gennemsnitlig turlængde som grundlag for vurderingen af tilbudene. Efter at udbyderen havde underskrevet kontrakterne med A og B, udtalte Konkurrencestyrelsen, at det ville være bedst stemmende med gennemsigtighedsprincippet, at der ved udbyderens vurdering af tilbudene blev gået ud fra et turgennemsnit på 20 km i stedet for et turgennemsnit på 30 km, som udbyderen var gået ud fra.

Udbyderen meddelte herefter A og B, at udbyderen som følge af Konkurrencestyrelsens udtalelse ændrede sin tidligere beslutning, således at B nu blev 1. leverandør og A blev 2. leverandør. Dette sigtede til, at A kun ville få tildelt kørselsopgaver, som B ikke havde kapacitet til at udføre.

Den omtalte tidligere beslutning, der ikke havde været meddelt tilbudsgiverne udtrykkeligt, gik efter det foreliggende ud på, at A skulle være 1. leverandør og B skulle være 2. leverandør. Det var ikke angivet i udbudsbetingelserne, at kontraktstildelingen ville ske til en 1. leverandør og en 2. leverandør.

A klagede til Klagenævnet, der tog stilling til sagen således:

1) Klage over, at udbyderen havde handlet i strid med Tjenesteydelsesdirektivets artikel 3 og artikel 36 (om ligebehandling og tildelingskriterier) ved at have tildelt kontrakterne til en 1. leverandør og en 2. leverandør, selvom det ikke var angivet i udbudsbetingelserne, at tildeling ville ske på denne måde:

Taget til følge bl.a. med henvisning til, at det havde været nærliggende for tilbudsgiverne, at opgaverne ville blive fordelt mellem de to vindende, efter hvem der var billigst på den konkrete tur, sådan som det efter det oplyste var praksis i andre trafikselskaber. Også bl.a. henvist til, at det ikke var angivet i udbudsbetingelserne, at der ville blive indgået kontrakter med en 1. leverandør og en 2. leverandør.

2) Klage over, at udbyderen havde handlet i strid med de EU-retlige principper om ligebehandling og gennemsigtighed ved at have ændret bedømmelsen af underkriteriet pris ved senere at gå ud fra et andet turgennemsnit end det først anvendte:

Taget til følge med henvisning til, at der havde bestået en sådan uklarhed om forståelsen af udbudsbetingelserne på det pågældende punkt, at ikke en gang udbyderen selv havde kunnet gennemskue forholdet.

Klagenævnet annullerede udbyderens beslutninger om at indgå kontrakter med en 1. leverandør og en 2. leverandør.